

Cal Cases

L'Estany

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Raval del Prat. Carrer dels Caputxins, 1
Emplaçament: Raval del Prat, al costat de la carretera C-59.
Alçada: 880

Coordenades:

Latitud: 41.85816
Longitud: 2.11199
UTM Est (X): 426294
UTM Nord (Y): 4634409

Classificació

Número de fitxa: 08079 - 16
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern
Segle: XVIII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Observacions protecció: Cataleg de masies i cases rurals, núm. 13
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 08078004001070000B5

Fitxes associades:

[Cal Gomís](#)

[Ca la Pubilla](#)

Autoria de la fitxa: Anna Chàvez Calm - Isidre Pastor Batalla
Data de registre de la fitxa: dv., 15/07/2016 - 02:00

Descripció

Cal Cases és una de les edificacions que formen part del grup de cases que conformen el Raval del Prat. El conjunt està situat al sud del nucli urbà de l'Estany, en uns terrenys plans al costat de la carretera C-59. L'habitatge de Cal Cases és el que està situat més a l'est del conjunt. La casa està formada per un únic volum principal construït en pedra, de planta baixa i pis amb una superfície construïda de 179 m². La seva planta és rectangular, amb la façana principal orientada al sud-est. La coberta és de teula àrab, de dos aiguavessos amb el carener paral·lel a la façana principal. El pendent de la coberta orientat al nord-oest es troba a una alçada lleugerament inferior al del pendent orientat al sud-est, resultat d'una ampliació moderna en alçada. A la façana principal hi ha la porta d'accés i dues finestres a la planta baixa i tres finestres a la primera planta, d'arc de llinda de pedra. A la façana nord-oest hi ha quatre obertures, a la planta baixa hi ha una porta i una finestra i al primer pis trobem dues finestres d'arc de llinda de pedra. En una reforma recent s'ha adossat a aquesta façana un cos quadrangular d'un sol nivell d'alçat i tancat amb obertures d'alumini. La façana nord-est presenta tres petites finestres i un portal d'arc pla de pedra carejada tapiat. L'acabat exterior és de pedra vista.

Observacions:

Avui el conjunt està format per les cases de Cal Cases, Cal Gomis, Cal Isidro, Ca la Pubilla i Cal Petó. De cadascuna se'n conserva el portal. L'estructura d'aquestes cases entre mitgeres és de dues plantes amb baixos i estances. Les parets exteriors són de pedra molt irregular, amb la presència d'alguns grans blocs que semblen aprofitar antigues construccions. Les finestres són emmarcades per grans carreus. L'estructura de cada habitatge és la següent: entrada, baixos per bestiar, escala de pedra i habitatge. Predominen els portals rectangulars i n'hi ha dos amb arc rebaixat. L'ampit de les finestres acostuma a ésser treballat. El teulat és a doble vessant amb el carener paral·lel a la façana.

Història

El que avui són cinc cases, antigament havien estat set. L'estructura actual és del s. XVIII, però respon a una transformació d'unes construccions anteriors.

Es conserven deus llindes datades: una de 1740 amb una creu i l'altra de 1797 on es llegeix "renovat". Al s. XIX i principis del s. XX, alguns d'aquests habitatges han sofert obertures als darreres. Recentment s'han anat unificant les cases, obrint portals a les parets de tàpia a fi de guanyar espai.

Segons J. Codina, aquestes cases havien estat hostalatge que el monestir mantenia per allotjar els pelegrins. Més tard, els caputxins de Manresa, quan feien el recapte del terme, hi dipositaven llurs col·lectes. Més aviat semblaria que fossin les dependències dels servidors del monestir.

Bibliografia

AADD (2009). Aproximació a la toponímia del Moianès. Rafael Dalmau Editors.

Catàleg de Masies. Text refós del Pla Especial del Catàleg de Masies i cases Rurals situades en sòl no urbanitzable (2014). Ajuntament de l'Estany. Federació de Municipis de Catalunya FEC, Universitat de Vic, Fundació Mas i Terra, Fundació Privada.

CODINA, Joan.(1993). Monestir de Santa Maria de l'Estany. Història documentada amb 50 gravats, amb un resumen en castellà, francès i anglès, 2n edició 1932 (edició facsimil). COSTA, Enric (2003). Inventari de recursos turístics del Moianès, Inèdit, Moià.

